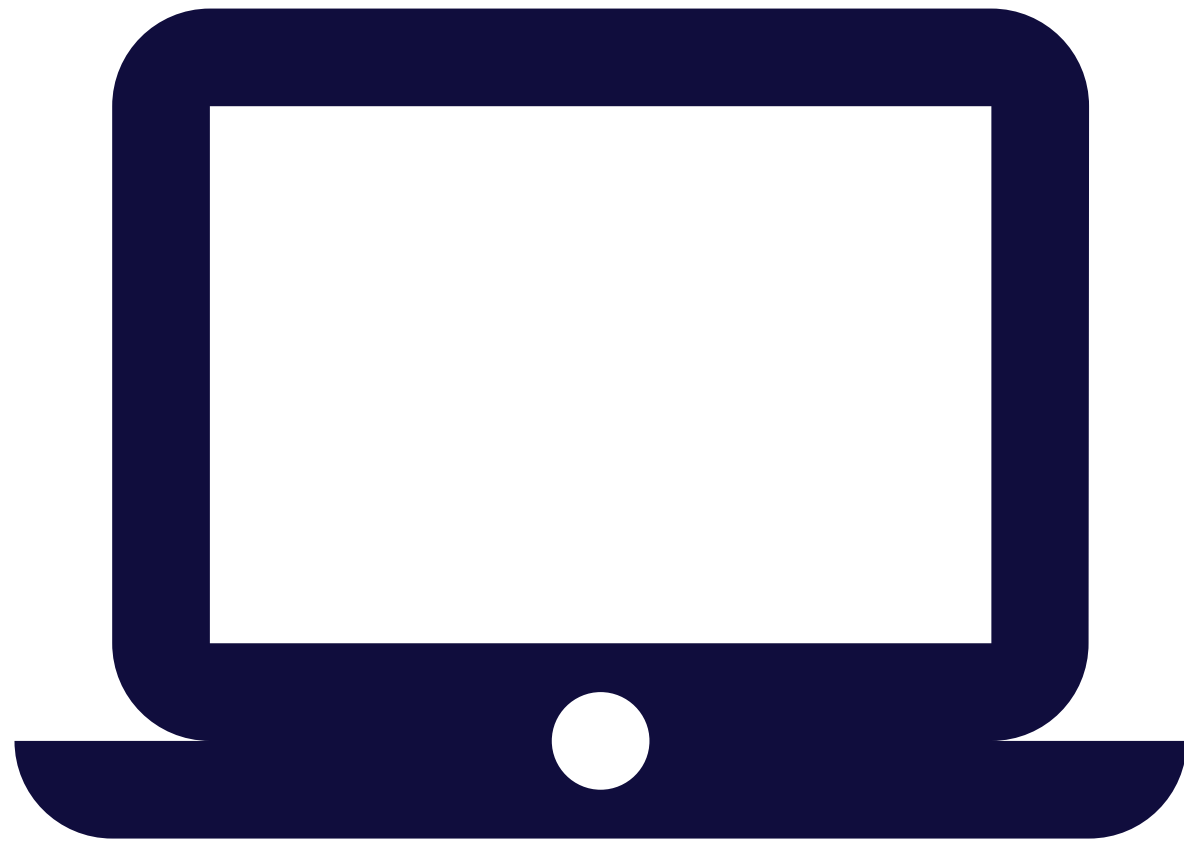

TYÖNHAKIJAN MUISTITILISTA

TYÖHARJOITTELU

Työharjoittelu on hyvä tapa kartuttaa työkokemusta sekä kotimaassa että kansainvälisesti. Harjoittelu on väylä tutustua kiinnostaviin aloihin ja mahdollisuus laajentaa ammatillisia verkostoja opintojen aikana. Työharjoittelut myös mahdollistavat työskentelyn arvostetuilla tahoilla, kuten ministeriöissä, suuryrityksissä ja EU:n tai YK:n kaltaisissa ylikansallisissa organisaatioissa, joihin saattaa muuten olla vaikea päästä töihin.

Useimmat koulutusohjelmat sisällyttävät työharjoittelun osaksi opintoja, ja harjoitteluun on saatavissa rahallista tukea. Mahdollisuuksien mukaan harjoitteluita kannattaa tehdä useampia opintojen aikana tai sen jälkeen. Harjoittelut tarjoavat relevanttia alan työkokemusta, alan suosittelijoita ja jatkotyöllistymismahdollisuuksia, joita saattaa olla vaikea löytää muilla tavoin.

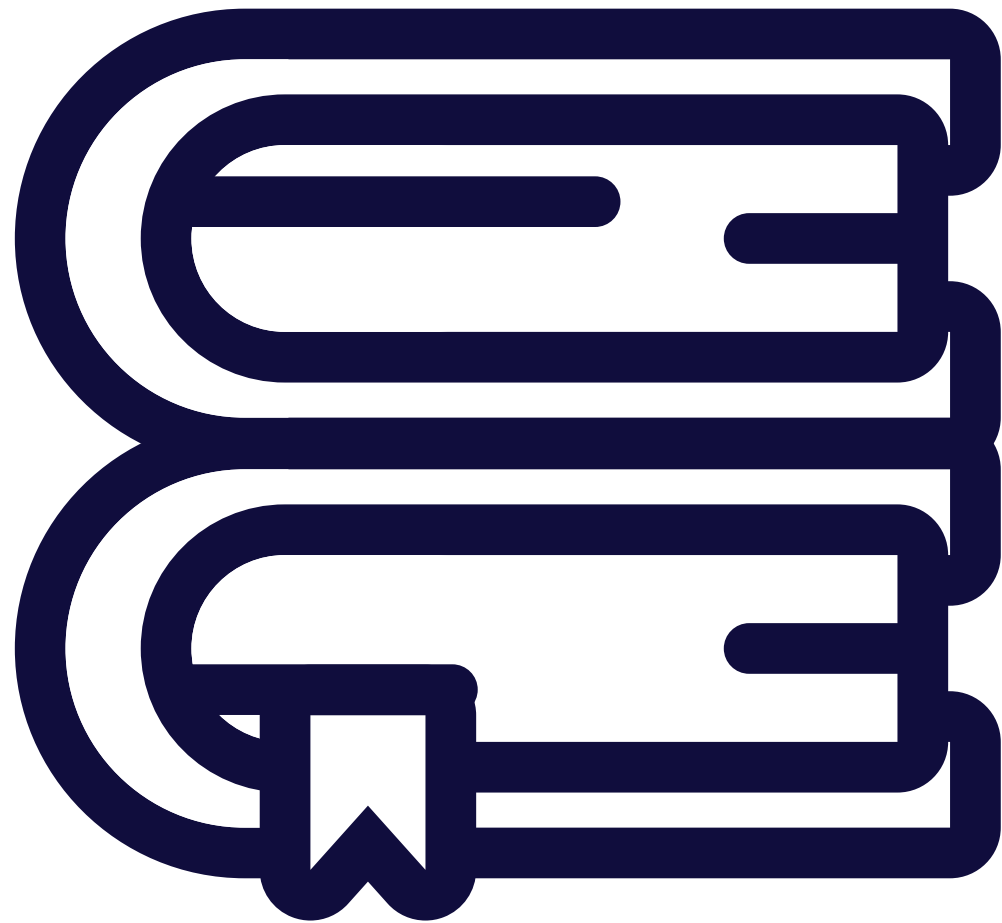
GRADU

Gradu on opintojen päätöspiste ja konkreettinen tapa brändätä itsensä tietyn aihepiirin asiantuntijaksi. Graduosaamisen markkinoinnille kannattaakin antaa painoarvoa ensimmäisiä työpaikkoja haettaessa. Tutkielman aihetta valitessa on hyvä kysyä itseltään, haluaako valmistumisen jälkeen jatkaa akateemiselle uralle väitöskirjan pariin vai siirtyä yliopistomaailman ulkopuolelle.

Mikäli vastasit ensimmäisen, voi olla hyödyllistä paneutua gradussa kapeaan maantieteelliseen alueeseen tai teoreettiseen kysymykseen, jonka sovellettavuus tieteenalan ulkopuolella ei ole välittömästi ilmeinen. Jos taas haluat siirtyä gradun jälkeen pois tutkimuksen parista, kannattaa harkita gradun tekemistä toimeksiantona ulkopuoliselle taholle tai aiheesta, joka on helposti sovellettavissa työelämän tarpeisiin.

SIVUAINEET

Antropologian tutkimuskenttä on hyvin laaja. Tieteenalan sisällä on mahdollista tarkastella lähes mitä tahansa ihmisyyteen liittyvää ilmiötä, minkä vuoksi antropologien tutkimuskysymykset sivuavat usein muiden alojen tutkimusta. Sivuaineiden valinnalla pystyy erottautumaan muista ja vaikuttamaan siihen, minkälaiseksi oma asiantuntijaprofiili työnhaussa muodostuu.

Pääaineopintoja kannattaakin rohkeasti yhdistää myös yllättäviltä kuulostaviin sivuainevalintoihin, jotka tukevat opiskelijan muita ammatillisia tai tutkimuksellisia kiinnostuksen kohteita. Nykypäivän työelämässä on valtti, jos hallitsee esimerkiksi kaupallista alaa, viestintää, muotoilua tai tilastollisia menetelmiä, mutta yhtäläisesti luonnon- tai humanististen tieteiden puolelta saattaa löytyä juuri omaa osaamista tukevaa tietotaitoa.

AINEJÄRJESTÖTOIMINTA

Osa opiskelijoista tempautuu opintojen alkuvaiheessa mukaan ainejärjestötoimintaan, joka on monelle ensikosketus luottamustehtäviin. Ainejärjestössä mukana oleminen saattaa tuntua enemmän hauskanpidolta kuin työnteolta. Siitä huolimatta toiminta opettaa tärkeitä työelämätaitoja, kuten hallitustyöskentelyä, kokousten ja tapahtumien järjestämistä, taloushallintoa sekä lehden toimittamista hallituslaisen vastuualueesta riippuen. Rekrytoijalle ainejärjestössä mukana oleminen kertoo hakijan aktiivisuudesta ja sosiaalisuudesta, eikä ainejärjestökokemusta kannata jättää ansioluettelon ulkopuolelle.

VAIHTO-OPINNOT

Vaihto-opiskelu on oiva tapa tutustua uusiin kulttuureihin ja kartuttaa työmarkkinoilla tärkeää kielitaitoa. Ulkomaiset yliopistot tarjoavat myös paljon sellaisia kursseja ja tutkimusaloja, joita ei kotimaassa pääse opiskelemaan. Jos esimerkiksi tiedät tietyn antropologian suuntauksen kiinnostavan itseäsi, mutta sen kursseja ei ole tarjolla Suomessa, kannattaa ehdottomasti lähteä joko kandi- tai maisteritason vaihtoon ulkomaille. Vaihto-opinnot tarjoavat myös mahdollisuuden tutustua opiskeluun maailman huippuyliopistoissa, kartoittaa tulevia jatko-opiskelupaikkoja tai laajentaa akateemisia verkostoja oman yliopiston ulkopuolelle.

VAPAAEHTOISTYÖ

Vapaaehtoistyö on hyvä tapa kartuttaa työkokemusta ja verkostoitua erityisesti kolmannella sektorilla. Monet tunnetut kansalaisjärjestöt ottavat vapaaehtoisia mukaan toimintaansa. Työharjoittelun tavoin vapaaehtoistyö toimii hyvänä ponnahduslautana palkkatöihin organisaation sisällä. Vapaaehtoistyö on monelle ensikosketus ulkomailla työskentelyyn, mutta myös useat suomalaiset järjestöt toimivat vapaaehtoisten voimin.

On kuitenkin hyvä muistaa, ettei vapaaehtoistyö ole kaikilta osin ongelmaton. Erityisesti ulkomaille vapaaehtoiseksi hakeutuessa kannattaa ottaa ennalta selvää organisaation toiminnan vastuullisuudesta. Tehtävän työn tulisi aidosti hyödyttää toiminnan kaikkia osapuolia – ei vain vapaaehtoista ja työtä tarjoavaa organisaatiota, vaan myös paikallista tahoa.

MUU TYÖKOKEMUS

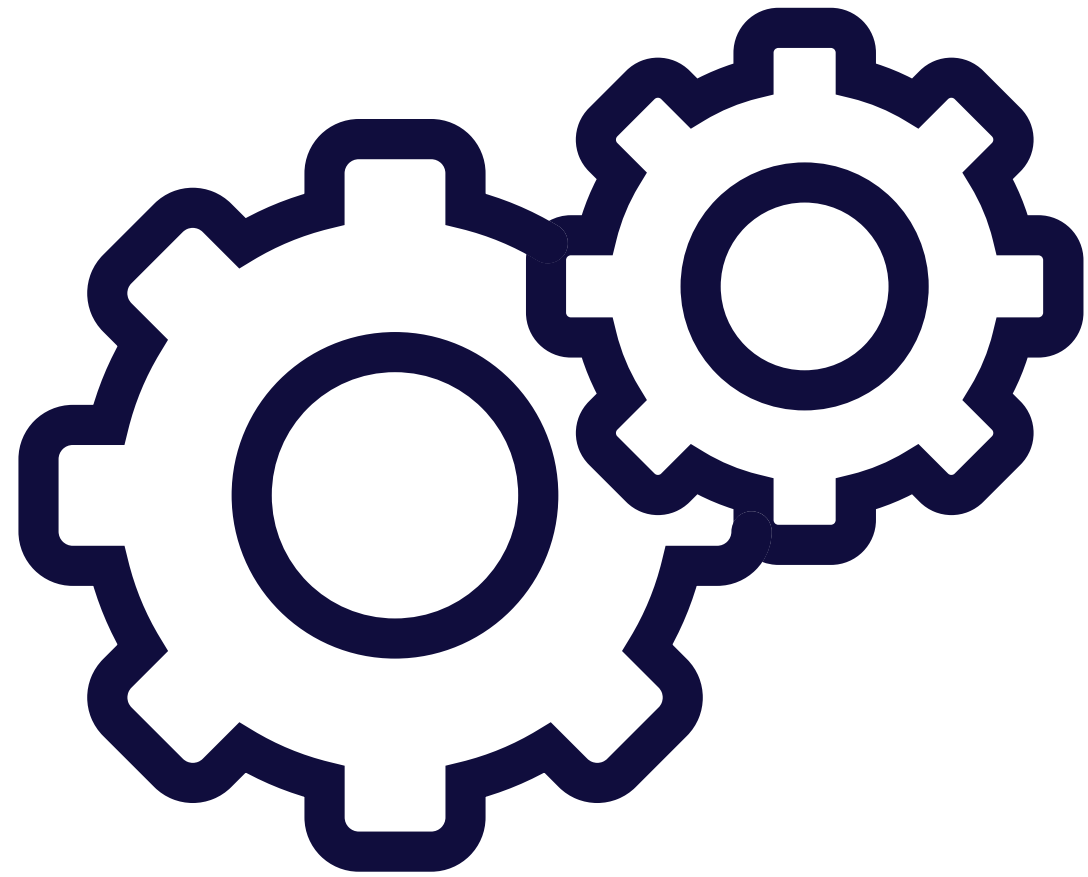

Vaikka oman alan työkokemus vielä uupuisi, monet tienaavat lisäansioita työskentelemällä opintojen ohessa. Oma osaamista ei kannata koskaan väheksyä, vaikka työtehtävät tuntuisivat itsestä vähäpätöisiltä. Aiemmasta työkokemuksesta on aina hyötyä työnhaussa. Työnteko kielii työnantajalle hakijan ahkeruudesta sekä sitoutuneisuudesta työpaikkaa kohtaan.

Kaupan kassalla, toimistossa tai siivoojana työskennellessä oppii huomaamattaan monia tärkeitä työelämätaitoja. Esimerkiksi asiakaspalveluosaamista, vuorovaikutustaitoja, ajankäytön hallintaa ja IT-taitoja tarvitaan nykyään lähes kaikissa tehtävissä. Esihenkilöiltä ja työkavereilta saadut suositukset ovat myös kullanarvoisia ensimmäisiä oman alan töitä haettaessa.

SIVIILI- JA VARUSMIESPALVELUS

Siviili- ja varusmiespalvelus koskee puolta suomalaisista, ja vielä suurempaa osaa vapaaehtoisesti. Palveluksen pakollisuus ja sukupuolittuneisuus saattavat herättää voimakkaita tunteita palvelumuotoja kohtaan, mutta kummankin suorittamisesta oppii tärkeitä taitoja, joita voi hyödyntää myöhemmin työhaussa.

Siviilipalvelus tarjoaa mahdollisuuden tutustua itseä kiinnostavaan alaan tai työpaikkaan lähes vuoden ajan. Se on nuorelle hyvä tapa kartuttaa työkokemusta, laajentaa verkostoja sekä saada suosittelijoita.

Varusmiespalveluksen sisällä voi vuorostaan suuntautua lukuisiin erityistehtäviin, jotka mahdollistavat itseä kiinnostavien ammatillisten taitojen, kuten viestintä-, lääkintä-, tai johtamisosaamisen kehittämisen tiimityötaitojen ohella.

HARRASTUKSET

Harrastusten mainitseminen työhakemuksessa ei välttämättä käy ensimmäisenä mielessä. Harrastukset kertovat meistä kuitenkin paljon, ja ne auttavat työnantajaa muodostamaan kuvan työnhakijan luonteesta ja ominaisuuksista. Harrastusten merkitys korostuu erityisesti ensimmäisiä harjoittelupaikkoja haettaessa, kun työkokemus on vielä ohutta ja ansioluettelo kaipaa täytettä.

Työnhakuilmoitukset ovat täynnä ominaisuuksia, joita hakijalta odotetaan. Näitä ovat esimerkiksi paineensietokyky, pitkäjänteisyys, tiimityöskentely, esiintymiskokemus, sosiaalisuus ja heittäytymiskyky. Kuulostaako tutulta? Niinpä – harrastuksiin osallistuminen kehittää monia taitoja, joita myös rekrytoijat arvostavat.